

אריאל שרון אמנם הורח בעיקבות הטבח במחנות צברה ושאלילא, אך רבים, שסלחו לו את אחריותו (העקיפה) לטבח זה, לא היו סולחים לו את הביזיון הצבאי, אילו ידעו עליו.
הכנסת
יור' זמני

אבן אינו פוחד מפני הליכוד
אלא ממתין
להוראתו של משה שחל

בתחילת השבוע עוד שלט זקן

השר שרון נופל* — המצביא הרע ביותר של המאה ה-20

יודעי-דבר ידעו כי מלחמת הלבנון היתה גם ביזיון צבאי. השבוע זה נודע לעולם כולו

אחת התעלומות הגדולות ביותר של מלחמת-הלבנון הגיעה השבוע לקיצה.

התעלומה: איך נשמר בסוד בעולם כולו שניהול מלחמה זו היה אחד הביזיונות הצבאיים הגדולים ביותר

לואיס נתן ברכתו

למעשלת פרס-זייצמן-הורביץ

מאות מיליוני דולארים, נוסף על הסיוע העצום שכבר הובטח. הם רואים בווייצמן את אחד מאדריכלי ההסכם בקמפ-דייוויד, המצטייר עדיין בעיניהם כחישג עצום למדיניות החוץ של ארצות-הברית. לואיס ואישים בכירים בווייצנטון עשו כמיטב יכולתם להפיג את חששות מנהיגי מיפלגת-העבודה מפני ממשלה צרה בראשותם. אין ספק שהם הצליחו לקרב את וייצמן להסכם עם המערך, אשר שם למעשה קץ למועמדותו של יצחק שמיר לתפקיד ראש-הממשלה.

כלכלנים ספקניים יותר, שאינם אחוזי-אכסטיזה כמו עוזריו של פרס, מטילים ספק ביעילותו של סיוע כזה לטווח ארוך. כמה מהם אינם בטוחים אף בהתממשותן של ההבטחות, אם יתחיל רונלד רגן את תקופת-כהונתו השניה כנשיא ארצות-הברית.

הסיוע הזה יותנה, כמעט בוודאות, במחווה ישראליות כלפי ירדן וכלפי מצריים. ממשלת מערך-ליכוד, או ממשלה צרה בראשות פרס, תתקשה מאוד לספק את הסחורה הזאת. התגובה האמריקאית תהיה קשה. לא רק שלא יגיע סיוע נוסף, הטעון אישור בקונגרס. יתכן שגם הסיוע שכבר הובטח יצומצם באורח דראסטי.

האופטימיות המסויימת, שרווחה השבוע במישרדי מיפלגת-העבודה ברחוב הירקון 110, תל-אביב, אינה נובעת אך ורק מצעדו של עזר וייצמן לקראת הצטרפותו למערך.

עוזריו הבכירים של יו"ר המיפלגה, ובהם צעידים-יחסית במושגים של הפוליטיקה הישראלית, החלו קולטים לראשונה באורח מוחשי את האפשרויות הרבות שהשילטון פותח לפנייהם.

הבשורה שבפיהם לא דלפה לעיתונות. מאחורי החיוכים המיסתוריים, המאפיניים עסקנים צעירים שהצליחו לפלס לעצמם דרך אל מידע החסום לפני העולם הרחב, חזר ונישנה שמו של שגריר ארצות-הברית, סם לואיס.

מעצמת-העל הזאת הצטיירה כתיקווה היחידה של המערך.

מחוגים המקורבים לשימעון פרס נודע ל"העולם הזה", שהשגריר העביר למנהיגים רמז עבה כקורה, שארצות-הברית מעוניינת מאוד בקואליציה בראשותו, עם "חוגי עזר וייצמן".

לאינטרס האמריקאי הזה יהיה גם "תירגום" כספי, העשוי לסכל כמה מנבואות-הזעם על מצבה הכלכלי של ישראל תחת שילטון המערך. למעשה הבטיחו האמריקאים כמה

מתוצאות הבחירות. גם אריה רוטנברג, איש חברת-הפירוסים קשר-בראל שעמדה מאחרי תעמולת המערך בעיי-תנוות, וגם היתה אמורה לספק את קו-התעמולה לתשדירי הבחירות בטל-ווידאו.

לרוטנברג היה חשוב לאתר את סיבות הכישלון. עכשיו, אחרי שבחן את הנושא שוב ושוב, הוא החליט לדבר. רוטנברג בן ה-36, אחד מארבעת המנהלים של קשר-בראל, שבבחירות הקודמות נקשר שמה בהצלחת הליכוד, הוא מוסמך הטכניון בהנדסת תעשייה וניהול, התמחה בשיווק ובפירוסים ומוז שמונה שנים הוא כענף. יריבים כירידים אומרים עליו שהוא סיפור-הצלחה.

לדעת רוטנברג מוטעית הטענה כאילו הליכוד הצליח לסגור את הפער בינו ובין המערך. נכון שהפער (המשך בעמוד 8)

— אחד הסובבים תופס בו — ושר-הביטחון הכושל ביותר —

חבריה-הכנסת (שאינם שרים), אבא אבן, בלישכת היר"ר, ממש ללא מיצרים. באורח בלתי-טיפוסי לחלוטין מירפק אבן את עצמו ללישכת יו"ר הכנסת, למרות ההתנגדות הפיסית כמעט של שר-התחבורה והנציג הבכיר של הליכוד בוועדה המסדרת, חיים קורפן. אנשי הליכוד לא הכירו בסמכותו של אבן כיו"ר, לא פנו ללישכה, וגילו התנגדות פעילה לכל יוזמותיו.

אבן, שהוא הססן ידוע מטיבעו, עדיין לא החליט על סדר-היום לישיבה העניינית הראשונה של הכנסת ה-11, שנועדה לראשית השבוע הקרוב, ודבריו סיפרו שאבן אינו חושש כלל מהליכוד, אלא פשוט מצפה לאור ירוק מיו"ר סיעת המערך בכנסת, ח"כ משה שחל, הח"כ החיפאי, מומחה לתככים ולקנוניות מהסוג שהוציא שם רע

יבכניס למען יהודי ברית-המועצות בתל-אביב לפני חודש.

לא רק שימעון פרס מוטרד

הבחירות

קלקלת הכלכלה

לא יודעים לנהל

מערכת-בחירות, וכן

יודעים לנהל מדינה?

לא רק שימעון פרס מוטרד

— השר שרון מתרומם — גרמו לביזיון הצבאי הגדול ביותר

במאה ה-20? איך נשאר בעולם הרושם כאילו היה זה תרגיל צבאי מזהיר, שהסתיים בניצחון צבאי מפואר של אריאל שרון ורפאל איתן?

השבוע התמוטטה האגדה ברעש גדול. העיתון האמריקאי וושינגטון טיימס, פירסם דוח סורי, שגילה את האמת: מלחמתם של שרון ואיתן היתה חרפה גם מבחינה צבאית-מקצועית.

היערים לא הושגו. יודעי-דבר בישראל, וביניהם כל הקצונה הבכירה של צה"ל ידעו את האמת מזמן.

במלחמת-הלבנון הפעילה ישראל מיספר אוגדות — כוח הרומה לזה שהפעילה ישראל במלחמת יום-הכיפורים בכל החזיתות, במרחבים גדולים מול אויב רבי-עוצמה, אלא שהפעם הופעל כוח-מחץ אדיר זה בחזית צרה, נגד שני אויבים קטנטנים: הכוחות הבלתי-סדירים של אש"ף במערב וחלק של הצבא הסורי במזרח. שני הכוחות העיקריים (במזרח ובמערב) הגיעו אל יעדיהם באיחור רב, שחרץ את גורל המערכה. הכוח המזרחי, בפיקודו של אביגדור (יאנוש) בן-גל, לא הגיע ככלל ליערו — כביש ביירות-דמשק.

האבידות במלחמה, ובכללם האבידות של צה"ל, היו כלי כל יחס ליעדים שהושגו. שרון-רפאל לא היו ארישים לחיי הלבנונים והפלסטינים בלבד.

לפחות במקום אחד — סולטאן יעקוב — נחל הפיקוד תבוסה צבאית מכאיבה ביותר, שעלתה באבידות יקרות.

כישלון מונומטלי. אף שכל הדברים האלה פורסמו עליידי העולם הזה וכליית-קשורת אחרים, הם לא חדרו לתודעת הציבור בארץ, קל וחומר בעולם.

בארץ סירב הציבור לשמוע. הביזיון הגורא, שהיה צריך לקבור תחתיו את שמו של רפאל איתן כמפקד-המלחמה, טושטש. רפול נשאר בעיני רבים כחייל מצטיין, מפקד לרוגמה, מצביא מוצלח. את התהילה הכובת הזאת מכר בשוק הפוליטי תמורת כיסא בכנסת ועמדת-מנהיגות בימין הלאומי-הקיצוני. יתכן שלא היה מגיע לכך אילו ידעו הכל שהוא כישלון מונומטלי. המצביא הרע ביותר של המאה.